

The Origins of Tolkappiyam

S. Mahesh Pandi, Ph.D Scholar in Tamil, Ayya Nadar Janaki Ammal College, Sivakasi.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0883-570X>

Dr S. Nainar, Associate Professor in Tamil, Ayya Nadar Janaki Ammal College, Sivakasi.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2103-6507>

DOI: 10.5281/zenodo.5735427

Received 17 July 2021; Revised form 21 August 2021; Accepted 23 August 2021; Available online 26 November 2021

Abstract

Literature and grammar originate from society and are based on the flourishing of arts and literature. Thus, “Tolkappiyam” is a symbol of the Tamil language and a treatise about the pride of the language and literary merit of the Tamils. Tamil linguistics and life are reflected in this work. A philologist or a literary creator is the one who is the master of a certain language. When trying to examine work on the basis of language, one can find the origin and development of the language and the interaction of another language. In that case, Tolkappiyam is based on linguistic research that is largely based on the folklife of the Sangam Tamils. If we look at the words, they decode the origins of “Tolkappiyam” as Kumarimunai. Hence, this article expands on the hypothesis that the origins of “Tolkappiyam” could be Kumarikandam (Lemuria).

Keywords: Tolkappiyam, Life, Language, Kumarinadu.

References

- [1] G. Ayyappan. *Grammatical Thoughts in Tamil*, Kaviya Publication, Chennai, First Edition – 2012
- [2] Ka. P. Aravanan. *Tolkappiyar - Kumari Nattavar*. Seminar Essay, Alagappa University, Karaikudi, 1988
- [3] S. Somasundarabharatiyar. *Tolkappiyar*, Porupadalap Puthurai, Internal Science, Madurai Kamarajar University, Madurai. First edition - 1983
- [4] Vaiyapuripillai, c. *TamilSudarmanikal*, p.21, Bari Nilayam, Chennai, Third Edition – 1959
- [5] G. Ayyappan. *Grammatical Thoughts in Tamil*. Kaviya Publication, Chennai, First Edition – 2012

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

தொல்காப்பியத் தோற்றப் பின்புலம்

சு.மகேஷ் பாண்டி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, அய்ய நாடார் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரி, சிவகாசி.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0883-570X>

முனைவர் சு.நயினார், இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அய்ய நாடார் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரி, சிவகாசி.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2103-6507>

DOI: 10.5281/zenodo.5335957

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தனித்தமிழின் சிறப்பினை இலக்கண நூல்கள் பறைசாற்றுகின்றன. இலக்கண மூலங்களும் அவற்றிற்கான உரைகளும் மொழி எழுந்த காலச்சூழலையும் சமூகத்தையும் பிரதிபலிக்கின்றன. மொழி சமூகத்தின் உற்பத்தி மூலமாகத் திகழ்கிறது. நிலம் சார்ந்த வட்டார வழக்குகள் படைப்பாக்கத்தில் ஏற்றம் பெறுகின்றன. வணிகம் பொருளாதாரச் சூழல் போன்ற காரணத்தினால் மக்களிடையே இனக்கலப்பும் மொழிக்கலப்பும் உருவானது. உணவு மற்றும் பயன்படு கருவிகளுக்கு பெயரிடும் முறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு படைப்பாக்கத்தின் தோற்றப் பின்புலத்தை அடையாளம் காணமுடியும். தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெற்ற சொற்கள் அவற்றின் பொருளமைப்பு, தொல்காப்பிய ஆசிரியரின் நிலம், காலச்சூழல், சமூகம் அவரது படைப்பாக்கம் ஆகியவை தொல்காப்பியத்தின் தோற்ற காரணியை வரையறுக்கின்றன. தொல்காப்பிய உருவாக்கம், தமிழகத்தின் நில அமைப்பு, கடற்கோள், பாயிரச் செய்திகள், தொல்காப்பியச் சொல்லடைவுகள், இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியரது உரைகள் ஆகியவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொல்காப்பியத்தின் தோற்றப் பின்புலத்தினை ஆராய வேண்டும் என்பதை பொருண்மையாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை விரிகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: தொல்காப்பியம், சொல்லடைவு. மொழி, குமரிநாடு

நோக்குகள்

அரசமைவுகள் மொழியில் தாக்கத்தை உண்டாக்குகின்றன. சேர, சோழ, பாண்டியர்களின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட பகுதியாகத் தமிழகம் விளங்கியது. தமிழ்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2052

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

கூறும் நல்லுலகத்தில் தொல்காப்பியம் தோன்றியதினை பாயிரம் எடுத்துரைக்கின்றது. தொல்காப்பியச் சொல்லடைவுகள் அவை பயன்பாட்டு நிலையிலுள்ள நிலப்பகுதிகளை சுட்டு நிற்கின்றது. இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியராகிய உரையாசிரியர்கள் தொல்காப்பியத்தினை ஆய்ந்து தெளிந்து அதற்கு முந்தோன்றிய பின் தோன்றிய நூல்களின் அறிவுப்புலத்தையும் சமூகத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு தொல்காப்பியத்திற்கு உரை வரைய முற்படுகின்றனர். சூத்திர வடிவிலான தொல்காப்பியத்திற்கு உரைநடை வடிவில் தொல்காப்பியத்தின் மூலப்பொருளை மக்களின் பயன்பாட்டு மொழிநடையில் எடுத்துரைக்கின்றனர்.

மொழியானது மக்களின் பண்பாட்டையும் பழக்கவழக்கங்களையும் தாங்கியுள்ளது. மக்களின் அறிவுக்கூறாக விளங்குகின்றது. எழுத்துக்கள், சொற்கள், தொடரமைவு ஆகியவை இன்னவாறு அமைய வேண்டும் என்று ஒழுங்குபடுத்தும் வரைவுச்சட்டகமாக இலக்கணம் உள்ளது. தொல்காப்பியம் செம்மைப்படுத்தப்பெற்ற மக்களின் மொழியமைவினைக் கொண்டுள்ளது. வழக்காற்று மொழிகள் இலக்கண மொழியமைப்பின் உட்பொதிந்துள்ளன. நிலம், காலம், பண்பாடு, அரசியலமைப்பு ஆகிய தளங்கள் மொழியின் கூட்டுவடிவ அமைப்பில் காணப்பெறுகின்றன.

சமூகத்தில் இருந்து உருப்பெறும் இலக்கிய, இலக்கணங்கள் அனைத்தும் வழக்காறுகளின் அடிப்படையில் உருவானது. அவ்வகையில் தமிழ் மொழியின் அடையாளமாகவும் தமிழர்களின் பழம் பெருமைமையை எடுத்துரைக்கும் நூலாகவும் தொல்காப்பியம் திகழ்கிறது. தொல்காப்பியர் தொல்காப்பியத்தை இயற்றினார். ஒரு படைப்பாளின் மொழிநிலை படைப்பில் பிரதிபலிக்கின்றது. படைப்பாளன் மொழி ஆளுகை உடையவன். பொருளீட்டுவதன் காரணமாக பல்வேறு இடங்களுக்கு இடம்பெயர்ந்து செல்பவன். தன்மொழி மற்றும் வேற்றுமொழியின் புலப்பாட்டினை உடையவன். ஒரு படைப்பினை மொழி அடிப்படையில் ஆராய முற்படும் போது மொழியின் தோற்ற நிலையையும் வளர்ச்சி நிலையையும் வேற்று மொழியின் ஊடாடத்தையும் அதில் காணமுடிகின்றது. அந்நிலையில் தொல்காப்பிய நூலினை மொழி அடிப்படையில் ஆராயப் புகின் அதில் நாட்டுப்புற வழக்காறுகள் பெருமளவில் பயின்று வருகின்றன. அச்சொற்கூட்டுக்களைத் தேர்ந்து தனியே நோக்குவோமானால்

மலர் - 1, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2052

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அவை முன்னைய தமிழகத்தின் எல்லைக்குரிய குமரிமுனையை அடையாளப்படுத்துகின்றன. அவ்வகையில் தொல்காப்பியத் தோற்றத்திற்குரிய பின்புலம் குமக்கண்டமாக இருக்க வேண்டும் என்பதைக் கருதுகோளகக் கொண்டு இக்கட்டுரை விரிகின்றது.

நிலமும் மொழியும்

ஒரு படைப்பு தானே முகிழ்த்து விடுவதில்லை அதற்குரிய காரண, காரிய சூழ்நிலை படைப்பின் தோற்றப் பின்புலமாக அமைகின்றன. தொல்காப்பியர் தமிழ் மொழியின் வரலாற்றினை ஆவணப்படுத்தும் விதமாக தொல்காப்பியத்தை இயற்றினார். எழுத்தின் அமைவு, பிறப்பு, மொழியில் அவை இடம்பெற்று வரும் பாங்கு என்பதை விளக்கும் விதமாக தொல்காப்பியத்தின் எழுத்தியல் உள்ளது. எழுத்துக்களின் கூட்டமைவு சொல்லாகிறது. அச்சொற்தொகுதிகளை நோக்கினால் அவற்றின் பிறப்பகத்தை காணமுடியும். வாணிகம், படையெடுப்புகள், கடற்கோள் இன்ன பிற காரணங்களினால் தமிழகத்தில் பிறநாட்டவர்கள் உட்புகுந்தனர். இதனால் மொழிக்கலப்பு ஏற்பட்டது.

“செந்தமிழியற்கை சிவணிய நிலத்தொடு” (தொல்.சிறப்புப்பாயிரம்) செந்தமிழினது இயல்பு பொருந்தின செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கோடு என்று இளம்பூரணர் உரை இயற்ற அதனை வழிமொழிந்து நச்சினார்க்கினியரும் சிவஞானமுனிவரும் அதற்கு விளக்கம் உரைக்கின்றனர். வடவேங்கடம் முதல் தென்குமரி வரையுள்ளது தமிழ் நிலப்பரப்பு என்பதை பாயிரச்செய்தி முன்மொழிகின்றது.

தொல்காப்பிய உருவாக்கம்

- தொல்காப்பியம் தமிழர் தமிழ் கற்க எழுதப்பெற்ற நூல்
- பிறமொழித்தாக்கம் தமிழகத்தில் நுழைந்த போது தமிழைக் காக்க எழுதப்பெற்றது
- தமிழ் இலக்கியத்திறத்தினை வடமொழி இலக்கியப்புலமையுடையோர் கற்று தமிழ் மரபுபடி இலக்கியம் இயம்பும் இருவேறு மரபுகளை ஒப்பிட்டு அறியும்

மலர் - 1, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2052

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

தொல்காப்பியம் உருவாக்கப்பெற்றது என்று க.சிவதம்பியின் கருத்துரை அமைகின்றது.

பண்டைத் தமிழகத்தில் ஆரியரை உயர்வாகக் கருதும் நிலை காணப்பட்டது. ஆரியர்கள் அரசரோடு மட்டுமின்றி சமூகத்தில் அனைத்து மக்களோடும் நெருங்கி பழகியும் உள்ளனர். மொழி நிலையிலும் இலக்கண நிலையிலும் ஆரியம் – தமிழ் உறவு நிலவியுள்ளது. தமிழ்மொழியின் மரபாக கருதப்பெறும் தொல்காப்பியத்தின் தோற்றப் பின்புலம் பல காரணிகளை கொண்டிருக்கிறது.

“இலக்கண உருவாக்கம் ஒவ்வொரு காலகட்ட சமூக, அரசியல், கல்வி மற்றும் மொழி மாற்றங்கள் சார்ந்த அழுத்தங்களின் வெளிப்பாடு. இலக்கணத்தை எழுதுவதற்கு ஒவ்வொரு இலக்கணக் கலைஞனுக்கும், வலுவான காரணங்களும் சமூகப் பொறுப்புகளும் உள்ளன.”¹ என்பதில் இலக்கண உருவாக்கத்திற்கான நிலைப்பாடு புலனாகின்றது.

தாழ்கோல்

மாந்தரின் தோற்றம் பண்டைய குமரிக்கண்டம் ஆகும். அவ்விடம் தொல்காப்பியப் பாயிரத்தில் குமரி என்று சுட்டப்பட்டுள்ளது. நாட்டுப்புற மக்களின் மொழி வழக்கு செம்மைப்படுத்தப்பட்ட வடிவமாக இலக்கியம் அமைகிறது. இலக்கியத்திற்கு வரையறை வகுக்கும் விதமாக இலக்கணம் உள்ளது. தமிழ் மொழியின் முதன்மை இலக்கண நூலாகத் தொல்காப்பியம் திகழ்கிறது. தொல்காப்பியத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள தாழ்க்கோல் என்ற சொல்நிலையின் தோற்றக் காரணியைக் காண்குவோம். தாழைத்திறக்கும் கோல் தாழ்க்கோல் எனவும் தாழ்க்கோல் எனவும் வழங்கும். தாக்கோல் - தாழ்கோல் - தாழ்க்கோல் - சாவி என்பவை மொழியின் வளர்ச்சி நிலையைக் காட்டுகின்றன. குமரி மக்களின் வழக்குச் சொல்லாக ‘தாக்கோல், தாழ்க்கோல்’ என்ற சொல்லாட்சி இன்றும் பயன்பாட்டில் உள்ளது. இச்சொல் தமிழின் சிறப்பெழுத்தான ‘ழகரம்’ ஏற்றம் பெற்று தாழ்கோல் என்றானது. எழுத்துக்கள் புணரும் இடத்தை வரையறைக்கு உட்படுத்தும் விதிக்கூறுகை பின்னர் எழுந்தது.

‘சாவி’ என்று வேற்றுநாட்டுச் சொல்லை பிறர் வழங்க குமரி மண்ணினர் தாழக்கோல் என்று இன்றும் வழங்குவது நினைவுகூறத்தக்கது. இந்தத் தாழ்கோல் என்பதற்குப் புணர்ச்சி விதிகூறும் தொல்காப்பியர் (புள்ளி மயங்கியல். 89) தாழக்கோல் என்று தொல்காப்பியர் விதி கூறிய வடிவமே இடை குறைந்து ‘தாக்கோல்’ என்று குமரியில் இன்றும் வழங்கப்படுகின்றது.”² சாவி என்ற போர்த்துகீசிய மொழியின் முதன்மை நிலை தாக்கோல், தாழ்கோல், தாழ்க்கோல், தாழக்கோல் என்ற சொல்லடைவுகளையுடைய தமிழ் மொழியே ஆகும். இம்மொழியின் புலம் குமரிமுனை என்பதை அறிய முடிகின்றது.

அளவை மொழி

தொல்காப்பியர் நாளில் “பனை” என ஓர் அளவைப் பெயரும் “கா” என ஒரு நிறைப்பெயரும் வழக்கில் இருந்தன. அன்றியும் க ச த ப ந ம அ உ என்னும் எழுத்துக்களை முதலாகக் கொண்ட சொற்களால் அளவைப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் வழக்கில் இருந்தன. (தொல்.165-171)

எழுத்துக்கள் ஒலிப்பதற்கு அளவை வகுத்த தொல்காப்பியம் அக்கால அளவைச் சொற்களின் தோற்றப் புலமாக குமரியைக் குறிப்பிடுகிறது. நாழி, உழக்கு என்ற முகத்தல் அளவைப் பெயர்கள் பெரும்பாலும் பிற இடங்களில் வழக்கில் இல்லை. இப்பெயர்கள் இன்றும் குமரி மாவட்டச் சிற்றூர் தோறும் கேட்க முடியும். தொல்காப்பியர் இவ்வளவைப் பெயர்களைத் தம் நூலுள் சுட்டுவர் (எழுத்து 165, 166, 168, 171, 175, 241). நாழி, உழக்கு என்ற அளவைப் பெயர்களின் மூலவடிவம் குமரியை பின்புலமாகக் கொண்டது என்பது புலனாகின்றது.

சேரநாடு

தமிழகம் சேர, சோழ, பாண்டியர் என்ற மூவேந்தரால் ஆளப்பட்டது. அராட்சியால் தமிழகம் துண்டாடப்பட்டாலும் மொழியால் ஒருநிலைப்பட்டது. தமிழ் மொழியால் ஒன்றுபட்ட தமிழகத்தை இளம்பூரணர், ‘தமிழ்நாடு’ என்று சுட்டினார். “சேரநாட்டு வழக்குகளையும் இவர் கேட்டனராதல் வேண்டும். சேர நாட்டில் வழங்கும் சில வழக்காறுகளும் இவர் நூலில் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. சேரநாட்டுத் தமிழ் வழக்குகளை இவர் தம் நூலில் காட்டி இருக்கிறார். இடக்கர், (ஆசன) வாயுவை ‘வளி’

மலர் - 1, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2052

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்பர் சேரர். தொல்காப்பியர் இதனைக் குறிப்பால் தம் நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

இடக்கர் எனில் சொல்லத்தகாத சொல் ஆகும். சான்றோர் கூடியிருக்கும் அவையில் குறிப்பிடத்தகாத சொற்றொடரை தொல்காப்பியம் 'அவையல் கிளவி' என்கிறது. சேரரின் வழக்காற்று மொழியினை தொல்காப்பியம் பதிவுறுத்துகின்றது.

விளித்தல்

விளி என்ற சொல் சேரரின் பயன்பாட்டுச் சொல்லடைவுகளுள் ஒன்று. இன்று கேரள மக்கள் இதனை பயன்படுத்துகின்றனர். கூப்பிடுதல், அழைத்தல் என்பவற்றை 'விளித்தல்' என்பர் சேரர். தொல்காப்பியர் 'விளிமரபு என்ற தனியியல் அமைத்திருப்பது காண்க. கூப்பிடுதல் என்ற பொருளில் 'விளி' என்ற சொல்லைப் பல இடங்களில் பயன்படுத்துகிறார். (உயிர் மயங்கியல். 8-2), பிறப்பியல். 4-4, 14-1). "ஆண், பெண் குழந்தைகளைப் பிள்ளைகள் அல்லது குழந்தைகள் என்று இன்று வழங்குவர். குமரி மாவட்டத்தார் மட்டும், குழந்தைகளை 'மக்கள்' என்றும், குழந்தைகளை அழைக்கும் போது 'மக்கா' (ள்) என்றும் கூப்பிடுவர். இவ்வரிய வழக்குகள் அப்படியே தொல்காப்பியரால் சுட்டப்படுகின்றன."³ பெற்றோர் - குழந்தை உறவு முறையை 'மக்கள் முறை' என்கிறார் தொல்காப்பியர். (புள்ளி மயங்கியல். 55-3) இதன் எதிரொலியைக் குமரி வட்டத்தில் முன்பிருந்த 'மக்கள வழி, மருமக்கள் வழி' என்பவற்றில் காணலாம். குழந்தையர் என்ற பொருளில் தொல்காப்பியர், 'தந்தையர் ஒப்பர் மக்கள்' என்று நூற்பா ஆக்குவர். (கற்பியல் 6-25) இதே பொருளில் 'ஏமம் சான்ற மக்கள்' என்று குறிப்பர். (கற்பியல் 51-2) பெண் குழந்தை 'மக' என்று குமரி மக்கள் வழங்குவர். இவ்வழக்கையே தொல்காப்பியர் இரண்டிடங்களில் (கற்பியல் 6-18, 24: மரபியல்.1) ஆளுவர்.

மக - மக்கள் - மக்காள் - மக்கள வழி - மருமக்கள் வழி - தந்தையர் ஒப்பர் மக்கள், ஏமம் சான்ற மக்கள், மக்கள் முறை என்ற சொல் வளர்ச்சி வரையறைகள் குமரிப்புலத்தை ஆவணப்படுத்துகிறது. தொல்காப்பியத்தில் இச்சொல் வரையறைகள் பயன்படுத்துள்ளதை காணுகையில் தொல்காப்பியம் குமரிப்புலம் சார்ந்த படைப்பு என்பதை அறியமுடிகின்றது.

அத்துச்சாரியை

பனி சூழ்ந்த மலை, மழை, கடல், இதமான வெயில் என்று இயற்கை நிறைந்து கடவுள் வாழும் இடமாக கேரளா சுட்டப்படுகிறது. பனி, மழை, வெயில் என்பனவற்றுடன் அத்துச் சேர்த்து, 'பனியத்துப் போகருதே' 'மழையத்துப் போகருதே' 'வெயிலத்துப் போகருதே' என்று இன்றும் மலையாள நாட்டார் வழங்குவர். இச்சொற்கள் இதுபோல அத்துப்பெற்று வழங்குதலைத் தொல்காப்பியர் தம் நூலுள் குறிப்பர். (எழுத்து. 241, 287, 378)

மொழியமைப்பில் வினையெச்சங்கள் முற்றாக வழங்கும் முறை (கூம்புந்து) வடிவங்கள், குளம், கோடு ஊர்ப்பெயர் விசுவிகள், தொல்காப்பியர் கூறும் புணர்ச்சி விதிகள் (குளக்கரை, குளங்கரை) அத்துச் சாரியை, வா, செல், கொடு, தா முதலிய பகுதிகள் இடம் உணர்த்தும் சிறப்பு போன்றவை கேரளத்தில் மட்டும் காணப்படும் மொழி வழக்காகும். தொல்காப்பியம் கூறும் பழமையான மொழிக்கொள்கைகளையும் வழக்குகளையும் கேரளப்பகுதிகளில் மட்டும் வழங்கப்படுவது காணலாம். மேற்காணும் சான்றுகள் தொல்காப்பியம் முந்தையச் சேர நாட்டின் பகுதியான கேரளத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்டது எனும் கருத்திற்கு அரண் சேர்க்கிறது எனலாம்.

“இளம்பூரணர், 'செவி' என்ற சொல்லை தம் எடுத்துக்காட்டுகளில் குறிப்பிடுகிறார். காதினை செவி என்று குறிப்பிடும் வழக்கு முந்தைய சேரப்பகுதியாகிய குமரிமாவட்டத்திலும் கேரளத்திலும் மட்டும் காணமுடிகிறது.”⁴

ஆக இவற்றால் இன்றைய கேரளம் பண்டைய காலத் தமிழ் பேசும் பகுதியே என்பதும், பிற்கால மலையாளநாட்டை அடுத்து வாழ்ந்தவரே மேற்காட்டிய இலக்கண விதிகளை அமைத்தனர் என்பது விளக்கமாகின்றன. சேரநாட்டின் பகுதியாக குமரி ஒரு காலத்தில் திகழ்ந்தது. சேரநாடும் தமிழகமாக முன்னொரு காலத்தில் விளங்கியது. இவை மலைநாடு என்றும் சுட்டப்பட்டது. தொல்காப்பியத்தில் குறிப்பிடும் அத்துச்சாரியைகளைக் கொண்டு தொல்காப்பியத்தின் தோற்றக்களன் கேரளம் என்பதை அறியமுடிகின்றது.

சோழநாடு

கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி 18 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான

மலர் - 1, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2052

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

இலக்கண உருவாக்கச் சிந்தனை என்பது சோழர்களின் ஆட்சிக்காலத்தை உட்செறித்துக் கொண்டியங்கியிருக்கிறது.⁵ கி.பி 850 முதல் கி.பி. 1270 வரை நிகழ்ந்த சோழர்களின் ஆட்சி தமிழக அரசியல், சமூக வரலாற்றில் முக்கியமானதாகும். இக்காலகட்டத்தில் தான் இளம்பூரணரின் உரை வழி தொல்காப்பியப் பனுவல் கிட்டியது.

பாயிரமும் பாண்டி நாடும்

தொல்காப்பியத்தின் சிறப்புப் பாயிரம், 'குமரி, அதங்கோட்டாசான்' ஆகிய சொற்றொடரை மொழிகின்றது. அதற்கு உரை வரைந்த இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர் தொல்காப்பியம் அரங்கேற்றப்பட்ட வரலாற்றை மொழிகின்றனர். தொல்காப்பியரின் பிறப்பகத்தை அறியத் தகும் சான்றுகளில்லை. எனினும் பனம்பாரனாரின் பாயிரமும் தொல்காப்பியமுமே அவர் வாழ்வின் சிறு கூறுகளை அறிவிப்பன. பாயிரம் தொல்காப்பியம், பாண்டியர் அவையில் அரங்கேற்றப்பட்டதை நினைவுப்படுத்துகிறது. இதனால் தொல்காப்பியரின் பிறப்பகம் பாண்டிய நாடு என்று ஊகிக்கலாம். நூல் அரங்கேற்றத்தின் போது அதங்கோட்டாசான் என்ற அறிஞர், தடைகளை எழுப்பினார் என்று பாயிரம் பேசுகிறது. அகத்தியரிடம் தொல்காப்பியருடன் பயின்ற பன்னிரு மாணாக்கருள் இவ் அதங்கோட்டாசானும் ஒருவர் என்பது புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பன்னிருபாட்டியல் பாயிரங்களாலும், பன்னிருபாடல் நூல் வரலாற்றாலும், நச்சினார்க்கினியரின் பாயிர உரையாலும் அறியப்படுகிறது.

குமரிநாடு

தொல்காப்பியப் பாயிரம் 'குமரி' என்ற சொல்லைக் குறிப்பிடுவதன் வாயிலாக தமிழகத்தின் நில எல்லையை குமரி, குமரிமலை, குமரிக்குன்று, குமரி முனை, குமரிக்கடல், குமரிக்கண்டம், குமரிநாடு என்று ஆய்வாளர்கள் பல கோணங்களில் ஆராயத் தலைப்பட்டனர்.

“தொல்காப்பியப் பாயிரம் குறிக்கும் தென்னெல்லையாகிய 'தென்குமரி' இன்றைய குமரி முனை அன்று என்ற ஒரு கருத்துண்டு. குமரிமுனைக்குத் தெற்கே ஈழம் உள்ளிட்ட 'குமரி நாடு' ஒன்றை அடியார்க்கு நல்லார், நச்சினார்க்கினியர் முதலானோர்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2052

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

சுட்டுவர். அது முற்றும் உண்மையோ இல்லையோ, தொல்காப்பியர் இலக்கணம் செய்த மொழியெல்லை இலங்கை, குமரி மாவட்டம் உள்ளிட்ட பகுதியையோ என்று மேற்கண்ட சான்றுகள் ஐயுறவைக்கின்றன. அவை தொல்காப்பியர், இவை இரண்டும் அடங்கிய குமரி நாட்டைப் பிறப்பகமாகக் கொண்டவரோ என்ற கருத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றன.”⁶

அதங்கோட்டாசானின் ஊர் குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள திருவிதாங்கோடு ஆகும். அவ்வூரிலுள்ள திரு. சந்திரசேகரன் என்பாரிடம் அதங்கோட்டாசான் பெயரில் சில ஓலைச்சுவடிகள் இன்றும் இருக்கின்றன என்று உ.வே.சா குறிப்பிட்டுள்ளார். தொல்காப்பியரின் ஊரும் அதங்கோட்டாசிரியன் ஊராகவோ ஊர்ப்பக்கமாகவோ இருத்தல் கூடும். குமரிநாட்டைச் சார்ந்தவராக அவர் இருத்தல் வேண்டும் என்பதை அவரது நூல் அறிவிக்கிறது. தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள சில வழக்காறுகள் வேறு எங்கும் கேட்கப்படாமல் இருக்க, அவை குமரி நாட்டில் மட்டுமே இன்றும் வழங்கி வருகின்றன. இவற்றை நோக்க, அவர் குமரி நாட்டினரோ என்ற ஐயம் உறுதி அடைகின்றது.

ஈழநாடு

புழங்கு பொருளின் மையக்குவியத்தைக் கொண்டு படைப்பினை ஆராயத் தலைப்படும் போது படைப்பு எழுந்த நிலம் புலனாகிறது. தொல்காப்பியர், 'பனாஅட்டு' என்று இனிப்புப் பண்டமொன்றைத் தம் நூலில் சுட்டுவர். (உயிர் மயங்கியல். 82) இப்பண்டம் இன்றைய தமிழகத்தில் இல்லை. (மதுரை மாவட்டத்தில் பனாஅட்டு வழங்கினும் மருத்துவப் பொருளாக மட்டுமே வழங்குகின்றது இனிப்புப் பண்டமாக வழங்கவில்லை.) இனிப்புப் பண்டமான பனாஅட்டு இன்றும் இலங்கையில் பழக்கத்தில் உள்ளது. ஈழ வழக்கைத் தொல்காப்பியர் எடுத்துக்காட்டியது கவனத்திற்குரியது. ஈதன்றி, குமரி நாட்டுச் சிறப்பு வழக்காக மேலே குறிப்பிடவற்றில் 1, 2, 5, 8 எண்ணுடையன ஈழத்திலும் வழங்குகின்றன. இவற்றை நோக்க, தொல்காப்பியர் ஈழ நாட்டவரோ என்ற ஐயம் தோன்றுகிறது.

பனம்பாளையைச் சீவி வடித்த நீரைக் காய்ச்சிப் பாகாக்கிப் பனைவட்டு (வட்டமாக்கிய திரளை) எடுத்தனர். அதனை பனை +அட்டு = பனாட்டு என்றனர்.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2052

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அப்பனாட்டு இது கால் பனை வட்டு என வழங்கப்படுதல் எவரும் அறிந்தது. அட்டு, வட்டு என்ற அளவில் நிற்கவில்லை. கட்டி எனவும் வழக்கூன்றியது. கருப்புக்கட்டி (கரும்பில் இருந்து எடுத்தது) சில்லுக் கருப்புக் கட்டி என்றும் ஆயிற்று. பனங்கட்டி, தென்னங்கட்டி இரண்டும் வெல்லக்கட்டி, சருக்கரைக்கட்டி என்றும் ஆயின.

பனைக்கொடி சேரர் கொடி ஆயிற்றே. ஏழ்பனை நாட்டையும் ஏழ்தெங்க நாட்டையும் இவை நினைவூட்டுகின்றன. ஏழேழு நாடு என்பதன் எச்சமே ஈழ நாடு என்றும் ஏழ்பனை நாட்டின் சான்றே யாழ்ப்பாண நாடு என்றும் நம் வரலாற்றுப் பெருமக்களைத் தூண்டித் துலங்கச் செய்வதை அறியமுடிகின்றது,

பானாட்டு என்ற சொல் 'பனை' என்ற மூலப்பொருளின் மலிவைக் கொண்டு சேரநாட்டையும் ஈழ நாட்டையும் ஒருங்கினைக்கின்றது. மதுரை மாவட்டத்தில் மருத்துவப் பொருளாகவும் புலப்படுகின்றது. பானாட்டு என்ற புழங்கு பொருளின் பின்புலத்தினால் தொல்காப்பியம் சேர நாட்டில் அல்லது ஈழநாட்டில் தோன்றியது என்று எண்ணத்தகுகிறது.

தொகுப்புரை

தமிழகம் சேர, சோழ, பாண்டியர் என்ற அரசமைப்பினை உடையது. தொல்காப்பியம் சேர நாட்டின் மொழிக்கூறுகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. தொல்காப்பியப் பாயிரம் குமரி என்று குறிப்பிடுவதன் அடிப்படையில் குமரிநாடு இருந்ததையும் அதன் ஏழ்நாட்டுப் பகுதியுள் ஈழநாடும் ஒன்று என்ற செய்தியை உரை வழி அறியமுடிகின்றது. தொல்காப்பியம் பாண்டியநாட்டில் அரங்கேற்றப்பட்டது என்பதால் தொல்காப்பியம் பாண்டிய நாட்டில் தோன்றியது என்ற கருத்துக்கும் இடம் வகுக்கிறது. தொல்காப்பியத்தில் பயின்று வரும் வழக்காறுகள் பெரும்பான்மை குமரிப் பகுதியைச் சார்ந்தவையாக உள்ளதால் தொல்காப்பியம் குமரிப்பகுதியில் தோன்றிய இலக்கண நூல் என்ற எண்ணம் வலுப்பெறுகின்றது.

தொல்காப்பிய பாயிரம், குமரி என்று உரைப்பதிலிருந்து குமரி பற்றிய ஆய்வுகள் பல முடுக்கி விடப்பட்டாலும் குமரி இன்னது என்ற முற்ற முடிபு இன்னும் எட்டப்படவில்லை. எனினும் தொல்காப்பியத்தின் தோற்றக்களனாகக் குமரி உள்ளதை பாயிரம், இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர் உரை, தொல்காப்பிய சொல்லாட்சிகள்

மலர் - 1, இதழ் - 1, கார்த்திகை 2052

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பலவற்றைக் கொண்டு அறியமுடிகின்றது. இலக்கண உருவாக்கம் மொழிகாப்பு, சமூகச் சூழலமைப்பு, அரசின் அழுத்தம், தமிழ் பதிவுறுத்தல் என்று பல காரணங்களை முன்வைக்கின்றது. தொல்காப்பியத்தின் தோன்ற நிலப்பரப்பு இவ்விடம் என்று சுட்டியறிய இயலாதிருப்பினும் தமிழகம் என்பது உறுதியாகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] கா. அய்யப்பன். *தமிழில் இலக்கணச் சிந்தனைகள்* (கி.பி 13 முதல் கி.பி 18 வரை). காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை, முதல் பதிப்பு, 2012.
- [2] க. ப. அறவாணன். (கட்டுரையாளர்) *தொல்காப்பியர் – குமரி நாட்டவர்*. கருத்தரங்கக் கட்டுரை, அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், காரைக்குடி, 1988.
- [3] ச. சோமசுந்தரப்பாரதியார். *தொல்காப்பியர், பொருட்படலப் புத்துரை*. அகத்தினையியல், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, முதற்பதிப்பு – 1983.
- [4] வையாபுரிபிள்ளை, ச. *தமிழ்சுடர்மணிகள்*. பாரி நிலையம், சென்னை, மூன்றாம் பதிப்பு – 1959.
- [5] கா. அய்யப்பன். *தமிழில் இலக்கணச் சிந்தனைகள்* (கி.பி 13-முதல் கி.பி 18 வரை). காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை, முதல் பதிப்பு, 2012.
- [6] நா. செல்வராசு. *தொல்காப்பிய பாயிரம் – சமூகவியல் ஆய்வு*. காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை, முதல் பதிப்பு – 2004.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.